

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 602/2013-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. S., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 329/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. S. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. marca 2013 doručená sťažnosť JUDr. J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len

„dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 329/2006.

2. Sťažovateľ za v ústavnej sťažnosti namietané porušenie svojich základných práv považuje postup okresného súdu, ktorý v konaní o žalobe o ochranu osobnosti vedenom proti T. a. s. B. napriek právoplatnému rozhodnutiu ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 23/2012 z 31. januára 2012 a príkazu vo veci konať bez zbytočných prietáhov do dňa podania ústavnej sťažnosti nedoručil sťažovateľovi rozsudok vo veci, ktorý bol vyhlásený na pojednávaní uskutočnenom 17. apríla 2013.

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prijal vec na ďalšie konanie a rozhodol v nej nálezom, ktorým vysloví, že postupom okresného súdu boli porušené jeho práva priznané čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikáže okresnému súdu, aby vo veci konal, prizná mu finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € a náhradu trov konania v sume 320,44 €.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 27/04, I. ÚS 25/05, I. ÚS 74/05, II. ÚS 143/2011 a ďalšie).

6. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

7. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre splnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov sa zásadne naplní

až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (II. ÚS 26/95, resp. Diana z roku 1992, A – 229).

Pri rozhodovaní, či vo veci došlo k priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd zohľadňuje tri kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd v konaní postupoval (napr. II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, resp. Venillo z roku 1991, A – 198).

8. Konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 8 C 329/2006 už bolo z hľadiska namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru predmetom skúmania ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 23/2012. Ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 23/2012-30 z 31. januára 2012 konštatoval, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, okresnému súdu prikázal, aby vo veci ďalej konal bez zbytočných priet'ahov, priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 314,18 €.

9. Sťažovateľ v podanej sťažnosti opätovne namieta priet'ahy v napadnutom konaní, pričom namieta celú dĺžku konania (pozri petit sťažnosti), nielen obdobie po vydaní označeného nálezu ústavného súdu z 31. januára 2012. Vzhľadom na skutočnosť, že v tej istej veci sťažovateľa už ústavný súd rozhodol nálezom č. k. III. ÚS 23/2012-30 z 31. januára 2012, posúdeniu priebehu napadnutého konania do vydania uvedeného nálezu ústavného súdu v tomto konaní bráni v súlade s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde prekážka veci rozhodnutej (res iudicata). Preto bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa v časti týkajúcej sa obdobia do vydania nálezu ústavného súdu odmietnuť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej neprípustnosti.

10. Zo sťažnosti sťažovateľa predloženej ústavnému súdu a z vyjadrenia okresného súdu sp. zn. Spr. 3166/2013 z 3. mája 2013 bol po vydaní nálezu 31. januára 2012 zistený takýto priebeh napadnutého konania:

Po vrátení spisu okresnému súdu ústavným súdom bol spis 9. februára 2012 predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu z 10. mája 2011. Krajský súd rozhodnutím č. k. 3 Co 65/2012-314 z 27. augusta 2012 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol okresnému súdu vrátený 3. septembra 2012, ktorý nariadil termín pojednávania na 7. november 2012. Pojednávanie bolo odročené na 16. január 2013, ktoré sa pre ospravedlnenie sťažovateľa neuskutočnilo pre nepredvídané udalosti počas cesty na pojednávanie. Ďalší termín pojednávania bol nariadený na 20. marec 2013 a následne na 17. apríl 2013, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci.

11. Z prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní vyplýva, že od vydania nálezu ústavného súdu vo veci uplynulo do podania druhej sťažnosti celkovo 13 mesiacov. Z uvedeného obdobia sa spis 7 mesiacov nachádzal v rámci odvolacieho konania na krajskom súde a v tomto období okresný súd reálne nemohol ovplyvniť priebeh napadnutého konania. V období nasledujúcich 6 mesiacov okresný súd uskutočnil tri pojednávania (7. novembra 2012, 20. marca 2013 a 17. apríla 2013), pričom na poslednom z nich vyhlásil rozsudok vo veci. Tento podľa tvrdení sťažovateľa i zistení ústavného súdu nebol dosiaľ sťažovateľovi doručený.

12. Napriek už uvedenej skutočnosti ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo

možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

V danom prípade ústavný súd zobral do úvahy skutočnosť, že od vydania nálezu o porušení práv sťažovateľa okresným súdom uplynula doba, ktorú nemožno považovať za takú, ktorá by signalizovala porušenie ústavných práv sťažovateľa. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní v čase po vydaní nálezu č. k. III. ÚS 23/2012-30 z 31. januára 2012 už po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších nárokoch sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2013